

Republika Hrvatska
Općinski radni sud u Zagrebu
Ulica grada Vukovara 84
10000 Zagreb

Pr-1752/2025-17

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski radni sud u Zagrebu, po sutkinji toga suda Jelici Pandurić kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Daria Kramara, OIB: 96097828391, iz Popovca, Vladimira Nazora 41, zastupanog po punomoćnici Mariji Jukić Jurišić, odvjetnici iz Zagreba, Đorđićeva 15, protiv tuženika CROATIA osiguranja d.d., OIB: 26187994862, Zagreb, Ulica Vatroslava Jagića 33, zastupanog po punomoćnicima po zaposlenju, radi naknade štete, nakon održane i zaključene glavne i javne rasprave dana 19. listopada 2026. godine, u prisutnosti pun. tužitelja i pun. tuženika temeljem čl. 335. st. 4. ZPP-a, dana 27. listopada 2026. godine,

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku CROATIA osiguranje d.d., Zagreb, Ulica Vatroslava Jagića 33, isplatiti tužitelju Dariu Kramaru iz Popovca, Vladimira Nazora 41, na ime naknade štete iz štetnog događaja od 6. svibnja 2025., neto iznos od 1.200,00 eura (slovima: tisućudvjestoeura) sa zateznim kamatama po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, i to:

- na iznos 1.160,00 eura od 21.08.2025. do isplate,
- na iznos 40,00 eura od 27.10.2026. do isplate, sve u roku od 15 dana.

II. Nalaže se tuženiku CROATIA osiguranje d.d., Zagreb, Ulica Vatroslava Jagića 33, isplatiti tužitelju Dariu Kramaru iz Popovca, Vladimira Nazora 41, zatezne kamate na nesporno plaćeni iznos naknade štete od 600,00 eura od dana podnošenja odštetnog zahtjeva od 21. kolovoza 2025. do dana isplate 22. rujna 2025., po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, u roku od 15 dana.

III. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju trošak parničnog postupka u iznosu od 1.675,00 €, sa zateznim kamatama tekućim od 27. listopada 2026. do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi od 01.10.2025. navodi da je dana 06.05.2025. zadobio ozljedu na radu kod poslodavca BELJE plus d.o.o. PC Govedarstvo, PJ Mliječno govedarstvo na farmi Popovac prilikom izlaska iz JCB utovarivača. Naime, u trenutku izlaska zapuhao je jak vjetar i od siline vjetra vrata utovarivača su se počela naglo zatvarati i pri tome udarila tužitelja po lijevoj ruci s kojom se držao za rukohvat držača, a jezičac na vratima koji služi za zatvaranje vrata zabio se tužitelju u lijevu podlakticu. Poslodavac odgovara radniku za štetu uzrokovanu ozljedom na radu po načelu objektivne odgovornosti, a prema općim propisima obveznog prava. Odgovornosti se može osloboditi samo kada šteta potječe od više sile, radnje oštećenika ili treće osobe koju on nije mogao predvidjeti i čije posljedice nije mogao izbjeći ili otkloniti. Kako ovdje nije ispunjen niti jedan od navedenih uvjeta, jer je tužitelj posao obavljao na uobičajeni način i kako je tužitelju priznata ozljeda na radu, postoji odgovornost poslodavca, pa samim time i tuženika kod kojega je poslodavac tužitelja osigurao odgovornost iz djelatnosti prema vlastitim djelatnicima, za naknadu štete. Tužitelj je podnio tuženiku odštetni zahtjev dana 21.08.2025., a tuženik mu je isplatio na ime naknade štete dana 22.09.2025. iznos od 600,00 eura, koji za tužitelja ne predstavlja pravični iznos naknade štete. Tužitelju je povrijeđeno pravo osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje jer mu se jezičac na vratima zabio u lijevu podlakticu i napravio rezu ranu duljine 1cm koja je krvarila i uslijed koje je trpio intenzivne bolove i strah. Na mjestu rane na lijevoj podlaktici tužitelja zaostao je ožiljak koji naružuje tužitelja pa trpi duševne boli. Tužitelju je tijekom mirovanja trebala tuđa pomoć za obavljanje svakodnevnih poslova. Tužitelj potražuje za pretrpljene fizičke bolove 1.000,00 eura, za pretrpljeni strah 800,00 eura, za duševne boli zbog naruženosti 500,00 eura, i za tuđu pomoć 100,00 eura, što iznosi 2.400,00 eura, umanjeno za nesporno plaćenih 600,00 eura, iznosi konačno potraživanih 1.800,00 eura sa zateznim kamatama tekućim od dana podnošenja odštetnog zahtjeva tužitelja, tj. od 21.08.2025. do isplate. Tužitelj tvrdi da mu je tuženik nesporni iznos platio sa zakašnjenjem, te potražuje i isplatu zateznih kamata na plaćeni iznos naknade štete od 600,00 eura, odnosno potražuje zatezne kamate za razdoblje od dana podnošenja odštetnog zahtjeva od 21.08.2025. do dana isplate 22.09.2025. na nesporno isplaćeni iznos od 600,00 eura. Tužitelj potražuje i naknadu parničnog troška sa zateznim kamata tekućim od dana presuđenja do isplate.

2. Nakon provedenog medicinskog vještačenja po stalnom sudskom vještaku dr. sc. Zvonimiru Lovriću, kirurgu i traumatologu, tužitelj je podneskom od 24.02.2026. (str. 40 i 41 spisa), postavio konačan tužbeni zahtjev. Konačno uređenim tužbenim zahtjevom tužitelj potražuje za pretrpljene fizičke bolove 700,00 €, za pretrpljeni strah 560,00 €, za duševne boli zbog naruženosti 500,00 €, za tuđu pomoć (8 sati x 5,00 € /

h) iznos od 40,00 €, odnosno ukupno 1.800,00 €, umanjeno za nesporno plaćenih 600,00 €, odnosno konačno potražuje isplatu iznosa od 1.200,00 €. U preostalom dijelu konačno postavljeni tužbeni zahtjev je ostao neizmijenjen.

3. U odgovoru na tužbu tuženik priznaje pasivnu legitimaciju jer je Belje plus d.o.o. iz Darde, Svetog Ivana Krstitelja 1a, osigurao svoju odgovornost prema djelatnicima kod tuženika policom osiguranja broj 078700123312, važećem za razdoblje od 01.01.2025. do 01.01.2026. Prema činjeničnim navodima iz tužbe proizlazi da se u konkretnom slučaju radi o šteti koju je tužitelj doživio 06.05.2025. kada je zadobio ozljedu na način da su ga vrata utovarivača udarila po ruci zbog naglog naleta vjetra. Tužitelj se obratio tuženiku s odštetnim zahtjevom u mirnom postupku te je tuženik isplatio tužitelju neimovinsku i imovinsku štetu (tuđa pomoć) u ukupnom iznosu od 600,00 eura, a što između stranaka nije sporno. S obzirom na izvršenu isplatu tuženik osporava osnovu i visinu tužbenog zahtjeva u cijelosti jer je isti previsoko postavljen za sve vidove štete. Tuženik osporava i obvezu plaćanja kamata s obzirom je prethodno navedenom uplatom u potpunosti namirio svoju obvezu. Opreza radi, ističe da se i kada bi se utvrdila obveza tuženika na isplatu iznosa s osnove naknade štete, tuženik osporava zatraženi tijek zateznih kamata na neimovinsku štetu budući se iste računaju od završetka liječenja i stabilizacije tužiteljevog zdravstvenog stanja narušenog štetnim događajem, te na imovinsku štetu koju tužitelj potražuje na ime tuđe pomoći iz razloga što tužitelj nije uz tužbu dostavio nikakav dokaz da mu je ista pružena, odnosno da je uopće bila potrebna. S obzirom da se radi o nerepariranoj šteti, zatezne kamate mogu se računati jedino od dana kada visina nereparirane štete bude utvrđena, odnosno od dana presuđenja. Tuženik se protivi i isplati zateznih kamata na već plaćeni iznos naknade štete od 600,00 eura i ističe da je svoju obvezu ispunio u roku određenom zakonom, pa nije u obvezi podmiriti kamate od dana odštetnog zahtjeva. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti i obvezati tužitelja da tuženiku naknadi trošak parničnog postupka sa pripadajućim zateznim kamatama.

4. Sud je proveo dokaze: izvršen je uvid u e-mail punomoćnice tužitelja od 21.08.2025. u privitku kojega je tuženiku dostavila odštetni zahtjev tužitelja (str. 5), u odštetni zahtjev tužitelja (str. 6), u prijavu o ozljedi na radu tužitelja HZZO-u (str. 7-11), u fotografije izgleda ozljede tužitelja (str. 12 i 13 spisa), u medicinsku dokumentaciju tužitelja (str. 15 spisa), u policu osiguranja broj 078700123312 (str. 21-23), u privitak polici broj 078700123312 (str. 24-27), proveden je dokaz medicinskim vještačenjem po stalnom sudskom vještaku dr.sc. Zvonimiru Lovriću, kirurgu i traumatologu (str. 35-36 spisa).

5. Koje će činjenice uzeti kao dokazane odlučuje sud prema svom uvjerenju na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, a i na temelju rezultata cjelokupnog postupka (čl. 8. ZPP-a).

6. U čl. 219. st. 1. ZPP-a kaže se da je svaka stranka dužna iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojim pobija navode i dokaze protivnika.

7. U čl. 221.a ZPP-a kaže se da ako sud na temelju izvedenih dokaza (čl. 8.) ne može sa sigurnošću utvrditi neku činjenicu, o postojanju činjenice zaključit će primjenom pravila o teretu dokazivanja.

8. Predmet spora je zahtjev tužitelja za naknadom neimovinske i imovinske štete zbog povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje kao posljedicu ozljeđivanja na radnom mjestu kod poslodavca BELJE Plus d.o.o. na farmi Popovac dana 06.05.2025.

9. U odgovoru na tužbu tuženik nije sporio da je tužitelj dana 06.05.2025. zadobio ozljedu na radu kod poslodavca BELJE Plus d.o.o. Tuženik nije sporio niti svoju pasivnu legitimaciju. Tuženik je potvrdio da je poslodavac tužitelja u trenutku štetnog događaja bio osiguran od svoje odgovornosti prema djelatnicima kod tuženika policom osiguranja broj 078700123312 važećom za razdoblje od 01.01.2025. do 01.01.2026. Tuženik je učinio nespornim da je tužitelju na ime naknade neimovinske štete isplatio kao nesporan iznos iznos od 600,00 eura.

10. Među strankama nije sporno da je tuženik tužitelju na ime naknade neimovinske i imovinske štete iz štetnog događaja od 06.05.2025. isplatio iznos od ukupno 600,00 eura.

11. Među strankama je sporna visina tužbenog zahtjeva. Tuženik se protivi visini postavljenog tužbenog zahtjeva smatrajući isti previsoko postavljenim i neprimjerenim pretrpljenoj ozljedi kod tužitelja kao i posljedici iste.

12. Među strankama je sporno pripada li tužitelju zatezna kamata na nesporno isplaćeni iznos štete po odštetnom zahtjevu tužitelja, a radi se o iznosu od 600,00 eura, za razdoblje od dana podnošenja odštetnog zahtjeva 21.08.2025. do dana 22.09.2025. kada je tuženik isplatio navedeni neosporni iznos tužitelju.

13. U čl. 111. Zakona o radu (NN 93/14, 127/17, 98/19, 151/22, 46/23, 64/23) navodi se, da je poslodavac dužan radniku naknaditi štetu po općim propisima obveznog prava ako radnik pretrpi štetu na radu, ili u svezi s radom. U slučaju osiguranja od odgovornosti, osiguratelj odgovara za štetu nastalu osiguranim slučajem samo ako treća oštećena osoba zahtijeva njezinu naknadu. Osiguratelj snosi, u granicama iznosa osiguranja, troškove spora i druge opravdane troškove radi utvrđivanja osiguranikove odgovornosti (čl. 968. st. 1. i 2. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 114/22, 156/22, 155/23). Dakle, osiguratelju odgovara radniku u granicama poslodavčeve odgovornosti. Tuženik u odgovoru na tužbu nije sporio svoju odgovornost, a da odgovornost tuženika postoji proizlazi i iz činjenice što je isti tužitelju isplatio nesporni iznos neimovinske i imovinske štete iz štetnog događaja opisanog u tužbi.

14. S obzirom da je tuženik odgovoran, temeljem naprijed navedene police osiguranja od odgovornosti prema djelatnicima, naknaditi štetu tužitelju iz štetnog događaja od 06.05.2025., valjalo je tužbeni zahtjev cijeniti i s obzirom na visinu.

15. U čl. 1100. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 114/22, 156/22, 155/23) navodi se da će sud u slučaju povrede prava osobnosti, ako nađe da to težina povrede i okolnosti slučaja opravdavaju, dosuditi pravičnu novčanu naknadu nezavisno od naknade imovinske štete, a i kad nje nema. Pri odlučivanju o visini pravične novčane naknade sud će voditi računa o jačini i trajanju povredom izazvanih fizičkih boli, duševnih boli i straha, cilj kojemu služi ta naknada, ali i o tome da se njome ne pogoduje težnjama koje nisu spojive s njezinom naravi i društvenom svrhom.

16. Visinu pojedinih vidova neimovinske štete u ovom predmetu sud je utvrdio imajući pravno shvaćanje Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske zauzeto na sjednicama održanim 05. ožujka 2020. i 15. lipnja 2020., a kojim su izmijenjeni Orijehtacijski kriteriji i iznosi za utvrđivanje pravične novčane naknade nematerijalne štete Vrhovnog suda od 29. studenoga 2002. godine na način da se tada prihvaćeni iznosi naznačeni u novčanim jedinicama (kune) povećavaju za 50%. Navedeni kriteriji i tako povećani iznosi (za 50%) primjenjuju se u primjeni Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15 i 29/18) kada sudovi odlučuju o visini pravične novčane naknade neimovinske štete u slučaju povrede prava osobnosti, a za obvezne odnose nastale nakon 01. siječnja 2006. godine i stupanja na snagu Zakona o obveznim odnosima /05. Međutim, opće poznata je činjenica da je u periodu od posljednje izmjene Orijehtacijskih kriterija Vrhovnog suda RH (lipanj 2020. do danas) značajno porasla stopa inflacije, te da ista sukladno javno dostupnim službenim podacima Državnog zavoda za statistiku za period od lipnja 2020. do listopada 2025. iznosi čak 32,6%. Prema najnovijim podacima, odnosno prema dostupnim indeksima potrošačkih cijena na portalu Državnog zavoda za statistiku ukupan rast cijena u tom razdoblju iznosi približno 36%. Vrijednost (kupovna moć) novčanog iznosa pravične novčane naknade koju bi oštećenik za istu ozljedu ostvario "na današnji dan" temeljem spomenuti Orijehtacijskih kriterija Vrhovnog suda RH iz 2020. u ovom je trenutku za više od 32% manja od vrijednosti/kupovne moći tog istog novčanog iznosa naknade štete koju bi tužitelj za tu istu ozljedu ostvario da mu se naknada štete isplatila, primjerice u lipnju 2020. odnosno u trenutku kada je stupila na snagu Odluka Vrhovnog suda RH o povišenju Orijehtacijskih kriterija (lipanj 2020.). Samim time, oštećenik za isti iznos novčanih sredstava (broj i vrijednost novčanih jedinica) u ovom trenutku može kupiti trećinu manje dobara i usluga i drugih potrepština nego li što je to oštećenik za isti novčani iznos mogao učiniti/kupiti u trenutku kada je Vrhovni sud RH donio Odluku o povišenju Orijehtacijskih kriterija za određivanje visine naknade štete kod povrede prava osobnosti, a kod nekih proizvoda i usluga zasigurno je došlo do porasta cijena i više od 50%, a ponegdje i do 100%. S obzirom na navedeno Orijehtacijski kriteriji Vrhovnog suda RH ne mogu biti "puka matematička formula" koja bi se trebala "doslovce", mehanički te na istovjetan način primjenjivati u svim postupcima naknade štete, već je potrebno uzeti u obzir sve okolnosti i specifičnosti konkretnog slučaja, pa je tako potrebno i osnovano uzeti u obzir i opće poznat i svima u svakodnevnom životu lako prepoznatljiv značajan porast stope inflacije. Navedeno je verificirano i u mnogobrojnoj praksi I-stupanjskih i II-stupanjskih sudskih odluka.

17. Iz nalaza i mišljenja medicinskog vještaka kirurga dr. sc. Zvonimira Lovrića, kirurga i traumatologa (str. 35-36 spisa), vidljivo je da je tužitelj u štetnom događaju od 06.05.2025. pretrpio tjelesnu ozljedu rane na lijevoj podlaktici do koje je došlo na radnom mjestu prilikom obavljanja posla tužitelja. Ozljede koje je tužitelj zadobio su posljedica narečenog štetnog događaja. Liječen je konzervativno. Ozlijeđeni se je držao uputa liječnika. Ranije stanje narušenoga zdravlja koje bi moglo utjecati na stupanj oštećenja: nije poznato Liječenje je završeno nakon 2 tjedna. Kod tužitelja je došlo do povrede prava osobnosti u sklopu koje: Trajne posljedice: Prema priloženoj medicinskoj dokumentaciji i prema prirodi predmetne ozljede nije zaostalo trajnog smanjenja opće, životne i radne sposobnosti. Strah: takozvani primarni strah koji se javlja u trenutku ugroženosti i ozljeđivanja bio je kratkotrajan i intenzivan. Takozvani sekundarni strah koji proizlazi iz tjelesnih ozljeda i njenih posljedica, kao i ugroze, jačeg intenziteta 1 dan, srednjeg intenziteta kroz 3 dana i manjeg kroz još 4 dana. Pretrpio

je takozvani kasni strah u vidu nelagode i bojazni za vrijeme liječenja ove ozljede oko 10 dana. Fizička bol: jakog intenziteta trajala je 1 dan, srednjeg intenziteta oko 5 dana, te manjeg intenziteta još oko 12 dana. Tuđa pomoć i njega: tuđu pomoć je trebao po 1 sat dnevno kroz 8 dana (vrijeme mirovanja) Naruženje: naruženje je u manjem stupnju zbog manjeg ožiljka koji je povremeno vidljiv drugim osobama.

18. Na nalaz i mišljenje medicinskog vještaka stranke nisu imale primjedbi.

19. Sud je u cijelosti prihvatio nalaz i mišljenje stalnog sudskog medicinskog vještaka dr. sc. Zvonimira Lovrića kao valjanu podlogu za donošenje odluke u pogledu visine tužbenog zahtjeva, jer u istom nema proturječnosti, jer je isti sačinjen u skladu s pravilima struke i jer na isti stranke nisu imale primjedbe/i.

20. Imajući u vidu trajanje i jačinu fizičkih bolova, te dob tužitelja u vrijeme nastanka štetnog događaja (40 godina starosti) ovaj sud smatra da tužitelju za taj vid neimovinske štete pripada pravična novčana naknada u visini od zatraženih 700,00 €, uzevši pritom u obzir i naprijed navedenu stopu inflacije (36%).

21. Imajući u vidu trajanje i jačinu straha kod tužitelja, ovaj sud smatra da tužitelju za taj vid neimovinske štete, temeljem naprijed navedene odredbe čl. 1100. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 114/22, 156/22, 155/23), pripada pravična novčana naknada u visini od zatraženih 560,00 €, uzevši u obzir i spomenutu stopu inflacije (36%).

22. Tužitelju je bila potrebna tuđa pomoć u trajanju od 8 sati ukupno, odnosno po 1 sat dnevno kroz 8 dana (vrijeme mirovanja). Na ročištu održanom 19.10.2026. punomoćnici stranaka su se suglasili da sud prihvati kao nespornu cijenu 1 sata tuđe pomoći u visini od 5,00 eura. Tužitelj ima pravo na naknadu štete na ime tuđe pomoći i kada mu tuđu pomoć pružaju članovi obitelji što je ovdje slučaj. Ovaj sud smatra da tužitelju na ime imovinske štete - tuđe pomoći, pripada iznos od zatraženih 40,00 € (8 sati x 5,00 €/1h), odnosno smatra iznos od 5,00 € po jednom satu primjerenim iznosom, imajući u vidu trenutnu sudsku praksu i sve naprijed navedeno.

23. Kod tužitelja je nastupilo naruženje u manjem stupnju zbog manjeg ožiljka koji je povremeno vidljiv drugim osobama. Imajući u vidu orijentacijske kriterije Vrhovnog suda Rh koji su naprijed navedeni i stopu inflacije ovaj sud smatra da tužitelju pripada pravična novčana naknada s te osnove u zatraženom iznosu od 500,00 eura.

24. Slijedom naprijed navedenog tužitelju bi pripadalo: na ime pretrpljenih fizičkih bolova 700,00 €; na ime pretrpljenog straha 560,00 €; za duševne boli zbog naruženosti 500,00 €, te na ime tuđe pomoći 40,00 €, što zbrojeno iznosi ukupno 1.800,00 €. Budući da je tuženik tužitelju u mirnom postupku isplatio iznos od 60,00 €, sud je u konačnici tužitelju dosudio na ime naknade neimovinske i imovinske štete u ovom predmetu iznos od 1.200,00 €, odnosno na ime neimovinske štete 1.160,00 eura, te na ime imovinske štete (tuđe pomoći) 40,00 eura. (toč. I. izreke presude).

25. U čl. 1103. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 114/22, 156/22, 155/23) navodi se da obveza pravične novčane naknade dopijeva danom podnošenja pisanog zahtjeva ili tužbe, osim ako je šteta nastala nakon toga. Tužitelj na dosuđenu glavnicu neimovinske štete potražuje zatezne kamate od dana

podnošenja odštetnog zahtjeva, odnosno od 21.08.2025., što je u skladu sa čl. 1103. ZOO-a, pa su na dosuđenu glavnici neimovinske štete tužitelju dosuđene i zatezne kamate tekuće od 21.08.2025. do isplate. Zatezne kamate na dosuđenu glavnici imovinske štete (tuđu pomoć) teku od dana donošenja prvostupanjske presude, tj. od 27.10.2026. do isplate jer se radi o nerepariranoj šteti za koju se zatezne kamate mogu računati jedino od dana kada visina nereparirane štete bude utvrđena, a to je dan donošenja prvostupanjske presude. Visina stope zatezne kamate propisana je čl. 29. Zakona o obveznim odnosima, (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 114/22, 156/22, 155/23).

26. Tužitelj u tužbi potražuje i zatezne kamate na iznos koji je tuženik isplatio kao nespornan tužitelju, a radi se o iznosu od 600,00 eura, tvrdeći da je tuženik došao u zakašnjenje te da mu iz navedenog razloga duguje, pored ostalog i zatezne kamate na nesporno isplaćeni iznos tekuće od dana podnošenja odštetnog zahtjeva (21.08.2025.) do dana isplate (22.09.2025.). U Općim uvjetima tuženika za osiguranje od izvanugovorne (javne) odgovornosti, koji je u primjeni od 26.10.2021. godine, točnije u čl. 31. st. 1. i 2. navodi se da je osiguratelj dužan isplatiti osigurninu u ugovorenom roku koji ne može biti dulji od 14 (četrnaest) dana računajući od dana kada je osiguratelj dobio obavijest da se osigurani slučaj dogodio. Ako je za utvrđivanje postojanja osigurateljeve obveze ili njezine visine potrebno određeno vrijeme, osiguratelj je dužan isplatiti osigurninu određenu ugovorom u roku od 30 (trideset) dana od dana primitka odštetnog zahtjeva ili ga u istom roku obavijestiti da njegov zahtjev nije osnovan. Odštetni zahtjev podnesen je 21.08.2025., nesporni iznos je plaćen 22.09.2025., od 21.08.2025. do 22.09.2025. proteklo je više od 30 dana, što znači da je tuženik došao u zakašnjenje pa je tužitelju dužan isplatiti o zatezne kamate na nesporno isplaćeni iznos naknade štete, a koje zatezne kamate se odnose na razdoblje od 21.08.2025. do 22.09.2025. Osim toga, neovisno o Općim uvjetima tuženika za osiguranje od izvanugovorne (javne) odgovornosti, odluka suda je u skladu s čl. 1103. ZOO-a koji kaže da obveza pravične novčane naknade dospijeva danom podnošenja pisanog zahtjeva (odštetnog zahtjeva) ili tužbe, osim ako je šteta nastala nakon toga. Iz nalaza i mišljenja medicinskog vještaka dr. sc. Zvonimira Lovrića vidljivo je da je liječenje tužitelja završeno dva tjedna od dana štetnog događaja (06.05.2025.). Slijedom navedenog, sud je prihvatio i taj dio tužbenog zahtjeva i donio odluku kao u izreci ove presude pod II.

27. Odluka o trošku temelji se na čl. 154. st. 1. ZPP-a koji propisuje da stranka koja u cijelosti izgubi parnicu je dužna protivnoj stranci naknaditi troškove izazvane vođenjem postupka. Nadalje, u čl. 155. st. 1. i 2. ZPP-a propisano je da će sud prilikom odlučivanja o troškovima postupka stranci odrediti naknadu samo onih troškova i koji su bili potrebni za vođenje parnice. O tome koji su troškovi bili potrebni, te o visini troškova odlučuje sud ocjenjujući brižljivo sve okolnosti, osobito vodeći računa o pravilima ZPP-a za pripremanje glavne rasprave, upućivanje podnesaka, jedno pripremno ročište te jedno ročište za glavnu raspravu. Ako je propisana Tarifa za nagrade odvjetnika ili za druge troškove odmjeriti će se takvi troškovi prema toj Tarifi.

28. Tužitelja je tijekom postupka zastupala odvjetnica koja je do zaključenja glavne rasprave postavila zahtjev za naknadom parničnog troška, odnosno potraživala je trošak prema troškovniku koji prileži spisu na strani 60.

29. Tuženika je tijekom postupka zastupao punomoćnik po zaposlenju, odnosno punomoćnik koji nije odvjetnik. Na ročištu na kojem je zaključena glavna rasprava punomoćnik tuženika je naveo da tuženik ne zahtijeva naknadu parničnih troškova jer ih u ovoj parnici nije imao.

30. Budući da je tužitelj u cijelosti uspio u ovoj parnici, tuženik mu je dužan naknaditi prouzročene parnične troškove.

31. Odvjetnički trošak odmjeren je u skladu s odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (NN 138/23). U pogledu pravne osnove tužitelj je uspio u sporu sa 100%, a tuženik sa 0%. U pogledu visine tužbenog zahtjeva tužitelj je uspio sa 100%, a tuženik sa 0%. Vrijednost predmeta spora iznosi 1.200,00 eura. Slijedom navedenog, tužitelju je priznat sljedeći parnični trošak: za sastav odštetnog zahtjeva u visini od 100 bodova; za sastav tužbe u visini od 100 bodova; za sastav obrazloženog podneska od 24.02.2026. u visini od 100 bodova; za zastupanje na ročištima od 15.01.2026. i 19.10.2026. u visini od 100 bodova za svako; za pristup na ročište za objavu presude u visini od 50 bodova. To ukupno iznosi 550,00 bodova. Vrijednost jednog boda iznosi 2,00 € (Tbr. 54 važeće OT). Sveukupan broj bodova izražen u novcu iznosi 1.100,00 €. Na sve obavljane radnje, temeljem Tarifnog broja 46 važeće OT, odvjetnik ima pravo obračunati pripadajući porez na dodanu vrijednost odnosno 25% PDV što iznosi daljnjih 275,00 €. Tužitelju je priznat trošak medicinskog vještačenja u visini od 300,00 € u cijelosti, jer je provođenje tog dokaza bilo neophodno za rješenje ove parnice. Sveukupno je tužitelju priznat parnični trošak u iznosu od 1.675,00 €.

32. Tužitelj je zatražio i zatezne kamate na trošak. Temeljem čl. 30. Ovršnog zakona (NN 112/12,25/13,93/14 i 55/16), takav zahtjev tužitelja je osnovan, pa je sud na dosuđeni trošak postupka dosudio i zatezne kamate tekuće od dana donošenja prvostupanjske presude tj. od 27. listopada 2026., pa do isplate. Visina stope zatezne kamate propisana je čl 29. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 114/22, 156/22, 155/23), a pobliže je označena u izreci.

33. Tužitelj je oslobođen od plaćanja sudske pristojbe temeljem čl. 11. st. 1. toč. 3. Zakona o sudskim pristojbama (NN 118/18, 51/23).

U Zagrebu, 27. listopada 2026.

Sutkinja:
Jelica Pandurić

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove odluke dopuštena je žalba županijskom sudu. Žalba se podnosi pismeno u 4 primjerka putem ovog suda u roku od 15 dana od dana dostave prijepisa ove odluke. Presuda kojom se završava spor u postupku u sporovima male vrijednosti može se pobijati samo zbog pogrešne primjene materijalnog prava i zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. ZPP-a, osim zbog povrede iz čl. 354. st. 2. toč. 3. ZPP-a.

U postupku u sporovima male vrijednosti žalba protiv presude ne odgađa ovrhu (čl. 467.a ZPP).

Dostaviti:

- pun. tužitelja odvj. Marija Jukić Jurišić iz Zagreba
- tuženiku

Broj zapisa: **9-3088f-43a1c**

Kontrolni broj: **06651-dd8eb-f7a55**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski radni sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.